

Sygn. akt V CSK 10/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa L. M.

przeciwko W. we W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 23 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 zł (dwa
tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego na s. 3-4 w skardze kasacyjnej powoda, uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Skarżący nie wskazał konkretnych przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. (Dz.U. Nr 45, poz. 272), których potrzebę dokonania wykładni dostrzega. Ponadto ocena charakteru norm powołanego rozporządzenia nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, ponieważ Sąd Apelacyjny nie zanegował możliwości dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych (s. 13 uzasadnienia wyroku), lecz wskazał jedynie, że powód nie wykazał okoliczności spełniających wszystkie przesłanki takiej odpowiedzialności (s. 12-15 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 1668).